

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 6 grudnia 2017 r.

Poz. 4865

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.334.2017 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 29 listopada 2017 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017r. poz.1875) stwierdzam nieważność **§ 2 ust. 1 uchwały Nr XXXVI/309/17 Rady Miejskiej w Lidzbarku z dnia 26 października 2017 r.** w sprawie ustalenia zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia, będących schroniskami dla bezdomnych.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Lidzbarku, działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5, art.41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 97 ust. 1 i 5, w związku z art. 51 ust. 4 ustawy z dnia 12 marca 2004r., o pomocy społecznej (Dz. U. z 2017r. poz.1769) podjęła uchwałę w sprawie ustalenia zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia będących schroniskami dla bezdomnych.

W opinii organu nadzoru, przepis § 2 ust. 1 przedmiotowej uchwały podjęty został z rażącym naruszeniem prawa.

W treści § 2 ust. 1 uchwały Rada określiła, iż „pomoc w formie nieodpłatnego schronienia przysługuje osobom tego pozbawionym, w tym bezdomnym, które stałe miejsce zameldowania miały na terenie Gminy Lidzbark, nie posiadającym własnego źródła dochodu”.

Zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej, „opłatę za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych ustala podmiot kierujący w uzgodnieniu z osobą kierowaną , uwzględniając przyznany zakres usług. Osoby nie ponoszą opłat, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego”.

Jak wynika z powołanego art. 97 ust. 1 zd. 2 ww. ustawy, ustawodawca określił krąg osób, które są zwolnione od ponoszenia opłat za pobyt w ośrodkach wsparcia.

Zgodnie z art. 97 ust. 5 ww. ustawy , rada gminy, w drodze uchwały , ustala szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych. Norma kompetencyjna, w brzmieniu nadanym w art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej, stanowiąca podstawę do podjęcia przedmiotowej uchwały nie stanowi materialnoprawnej podstawy do ustalenia przez Radę kręgu osób uprawnionych do pomocy w formie nieodpłatnego schronienia, bowiem krąg osób uprawnionych do korzystania z pobytu w ośrodkach wsparcia bez ponoszenia odpłatności określił ustawodawca. Rada Miejska nie posiadała zatem kompetencji do wprowadzenia regulacji w tym zakresie.

Przedmiotowa uchwała winna zawierać przepisy dotyczące wyłącznie materii wskazanej w art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej. Kwestionowany zapis § 2 ust. 1 przedmiotowej uchwały, dotyczący przyznania pomocy w formie nieodpłatnego schronienia wskazanemu w nim kręgowi osób, wykracza poza zakres upoważnienia ustawowego zawartego w art. 97 ust. 5 ustawy, stanowiąc tym samym rażące naruszenie prawa.

Należy wskazać, iż akt normatywny wydany z przekroczeniem granic upoważnienia ustawowego lub niewypełniający tego upoważnienia w całości nie spełnia konstytucyjnych przesłanek legalności aktu wykonawczego i jako taki jest niezgodny z art. 2 Konstytucji RP, ponieważ w demokratycznym państwie

prawa nie może funkcjonować akt prawny o charakterze podstawowym sprzeczny z przepisami ustawowymi - wyrok TK z dnia 10 lipca 2001 r., sygn. P 4/00, OTK 2001, Nr 5, poz. 126.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

z up. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Sławomir Sadowski
Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski